

Arrest

nr. 78 433 van 29 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 23 december 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 november 2011 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 oktober 2010 diende verzoekster een eerste asielaanvraag in.

1.2. Op 2 mei 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing diende verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Deze weigerde opnieuw de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest nummer 66 684 van 20 september 2011.

1.4. Op 28 oktober 2011 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in.

1.5. Op 23 november 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Deze beslissing werd verzoekster betekend op diezelfde dag.

Dit is thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten S.F.(...)
geboren te Mashebra , op (in) 27.06.1980
en van nationaliteit te zijn : Sierra Leone
die een asielaanvraag heeft ingediend op 28.10.2011 (2)*

*Overwegende dat betrokkene op 20.10.2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 02.05.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 20.09.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 23.10.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze medicatie neemt voor haar psychische problemen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat IA haar grootmoeder zou horen praten als ze slaapt. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 51 van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene een brief van haar grootmoeder B. M. S. (...) voorlegt dd. 20.09.1996 waarin staat dat de grootmoeder van de betrokkene haar verantwoordelijkheden als Sowae, besnijdster, doorgeeft aan de betrokkene. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar vorige asielaanvraag. Overwegende dat bovenstaande brief een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene verklaart dat in bovenstaande brief van haar grootmoeder zou staan dat ze zich na de dood van haar grootmoeder (gestorven in 2010) zou moeten aansluiten bij de Bondo-gemeenschap. Overwegende dat haar verklaringen omtrent de inhoud van de brief niet overeenstemmen met de daadwerkelijke inhoud van bovenstaande brief. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze zich nooit zou willen aansluiten bij de Bondo-gemeenschap die haar besneden zou hebben in 1996. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene een brief van de National Council of Soweis dd. 02.10.2011 voorlegt, waarin betrokkene uitgenodigd werd voor een ceremonie bij de Bondo-gemeenschap maar dat ze niet kwam opdagen en op deze manier haar familiale verplichtingen zou ontlopen. Overwegende dat bovenstaand document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een certificaat dd. 05.02.2008 voorlegt dat zou aantonen dat haar grootmoeder tot de Bondo-gemeenschap zou behoord hebben. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar vorige asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zij via telefonisch contact met haar moeder gevraagd werd om terug te keren naar Sierra Leone om de ceremonie te laten uitvoeren.. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 4S.4 van de wet van 15.12.1980.
De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een eerste middel kan beschouwd worden, beroept verzoekster zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betoogt als volgt:

"2.2.1. Schending van de materiële motiveringsverplichting

De motivering van de bestreden beslissing is niet draagkrachtig.

Ten onrechte worden de door verzoekster bijgebrachte stukken niet weerhouden als nieuwe gegevens.

(i) Brief van de National Council of Soweis dd.02.10.11

Deze brief gaat uit van de National Council of Soweis, en bevestigt dat verzoekster werd uitgenodigd voor een ceremonie, maar dat zij niet kwam opdagen en hierdoor haar familiale verplichtingen schond.

De authenticiteit van dit stuk wordt door de Commissaris-generaal niet betwist; de bestreden beslissing maakt enkel gewag van het "gesolliciteerd karakter" van deze brief.

Deze argumentatie van de Commissaris-Generaal is allesbehalve draagkrachtig.

De bevoegdheid van de Staatssecretaris m.b.t. de al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag beperkt zich o.m tot de vraag of de stukken al dan niet als nieuw beschouwd kunnen worden; het is niet aan de Staatssecretaris (DVZ) om zich inhoudelijk uit te spreken over de bewijswaarde van nieuwe stukken.

In casu wordt in de bestreden beslissing geen enkele uitspraak gedaan nopens de "nieuwheid" van het stuk, maar enkel over het vermeend "gesolliciteerd karakter" ervan; aldus spreekt de Staatssecretaris zich niet uit over de nieuwheid van het stuk, maar enkel over de mogelijke bewijswaarde ervan.

Uit het vermeende gesolliciteerd karakter van de brief kunnen geen conclusies worden getrokken m.b.t. de nieuwheid van dit stuk; of een stuk als nieuw kan worden beschouwd, wordt m.a.w. niet beïnvloed door de vaststelling dat een document een gesolliciteerd karakter zou hebben.

Dat de kwestieuze brief een gesolliciteerd karakter zou hebben, quod certissime non, heeft m.a.w. geen relevantie voor de beoordeling of deze brief als nieuw zou kunnen worden beschouwd.

Elk stuk heeft in se een gesolliciteerd karakter, aangezien elk document toch dient opgevraagd te worden.

Waar de bestreden beslissing enkel verwijst naar het vermeend gesolliciteerd karakter van de brief, is zij niet adequaat gemotiveerd, aangezien hiermee geen uitspraak wordt gedaan over het nieuw karakter van de kwestieuze brief.

(ii) Brief van grootmoeder dd. 20.09.1996 en certificaat dd. 05.02.08

De brief van de grootmoeder heeft betrekking op de overdracht van de bevoegdheden door de grootmoeder van verzoekster.

M.b.t. deze brieven stelt de Staatssecretaris dat deze (i) een gesolliciteerd karakter hebben en dat (ii) deze reeds bij de eerste asielaanvraag konden worden bijgebracht.

Primo is van enige sollicitatie geen sprake; de kwestieuze brief en certificaat dateren beiden van jaren vóór de asielaanvraag van verzoekster zodat deze uiteraard geen gesolliciteerd karakter kunnen hebben, aangezien verzoekster op dat ogenblik nog niet was gevlucht naar België en nog geen asielaanvraag had ingediend.

Waar de bestreden beslissing voorhoudt dat de documenten een gesolliciteerd karakter hebben, is zij derhalve onjuist gemotiveerd.

M.b.t. de irrelevantie van het vermeend gesolliciteerd karakter van deze brieven voor de beoordeling of deze stukken als nieuw kunnen v/orden beschouwd, kan worden verwezen naar hetgeen hierboven werd uiteengezet.

Secundo, wat betreft de stelling dat deze documenten reeds eerder konden worden bijgebracht, merkt verzoekster op dat de beslissing voorbijgaat aan de nochtans omstandige uitleg welke verzoekster heeft verschaft m.b.t. de reden waarom zij deze stukken pas bij haar tweede asielaanvraag kon bijbrengen.

Enerzijds zijn er de concrete omstandigheden waarin verzoekster is moeten vluchten vanuit Sierra Leone (zoals deze ook blijken uit het gehoorverslag van de eerste asielaanvraag); haar vertrek was niet gepland, en haar vlucht verliep chaotisch: de Soweï kwamen 's nachts verzoekster zoeken, waarop zij gevlucht is, en uiteindelijk bij een blanke man (G. (...)) is ondergedoken, die haar vlucht naar België heeft geregeld.

Zij heeft m.a.w. helemaal niet de mogelijkheid gehad om haar vertrek op een gestructureerde manier te organiseren, en de nodige bewijsstukken te verzamelen alvorens naar België te vertrekken.

Pas recent heeft zij opnieuw contact kunnen nemen met haar vriendin, mevr. A. B. (...); laatstgenoemde heeft deze documenten een grote inspanning geleverd om deze documenten te vinden, waarin zij geslaagd is, en heeft deze uiteindelijk opgestuurd aan verzoekster, (zie ook de enveloppe waarmee de stukken zijn opgestuurd)

De bestreden beslissing ontmoet deze toelichting van verzoekster helemaal niet, en beperkt zich tot de blote stelling dat deze stukken eerder konden worden bijgebracht.

De bestreden beslissing is aldus niet-adequaat gemotiveerd aangezien zij terzake op geen enkele wijze standpunt inneemt m.b.t de toelichting die verzoekster heeft gegeven nopens de reden waarom deze documenten niet eerder werden meegedeeld; een draagkrachtige motivering behoort minstens een antwoord op de essentiële argumentatie en toelichting van verzoekster (zoals hierboven uiteengezet) te bevatten, hetgeen in casu echter niet het geval is."

2.2. De verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van de materiële motiveringsplicht. Met betrekking tot de brief van de National Council of Soweis d.d. 2 oktober 2011 stelt verzoekster dat de bestreden beslissing zich beperkt tot de stelling dat deze brief een gesolliciteerd karakter zou hebben. Zij meent dat de Dienst Vreemdelingenzaken daarmee haar bevoegdheid te buiten gaat, aangezien zij zich inlaat met de bewijswaarde van het stuk.

Met betrekking tot de brief van haar grootmoeder stelt verzoekster dat deze dateert van 1996, ver vóór haar vlucht en dus geenszins een gesolliciteerd karakter kan hebben. Zij had bovendien een omstandige uitleg gegeven waarom zij deze brief niet eerder heeft kunnen voorleggen, met name is haar vlucht zeer chaotisch verlopen en heeft zij geenszins de tijd gehad om alle bewijsmateriaal bijeen te zoeken.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van art. 51/8 van de wet van 15 december 1980. Dit artikel bepaalt wat volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuw/e gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- *nieuwe moeten zijn, i. e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;*
- *betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;*
- *relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.*

De dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput:

- *In het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan art. 52 van de wet van 15 december 1980, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van art. 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Dit betekent dat de dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van art. 48/3 en art. 48/4 van de wet van 15 december 1980. Zij is hiertoe niet bevoegd.*

Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over art. 52 van de wet van 15 december 1980, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de commissaris-generaal (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100).

- *In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van art. 48/3 en art. 48/4 van de wet van 15 december 1980, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (zie RVV nr. 60.429 d.d. 28 april 2011).*

Verzoeker suggereert dat verwerende partij geen enkele appreciatie kan laten gelden aangaande de nieuw voorgelegde stukken. Verzoeker kan hierin echter niet gevolgd worden. Om te kunnen oordelen of een document al of niet een ernstige aanwijzing inhoudt voor een gegronde vrees in de zin van art. 48/3 of 48/4 van de wet van 15 december 1980, kan verwerende partij dit document onderwerpen aan een prima facie-beoordeling naar de bewijswaarde.

"Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112 420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "ernstige aanwijzingen" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op

ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "ernstige aanwijzing" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het prima facie beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om aan asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld" (RVV nr. 59.358 d.d. 6 april 2011).

In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt gaat verwerende partij zijn bevoegdheid geenszins te buiten door te oordelen dat een bepaald stuk een gesolliciteerd karakter heeft.

Met betrekking tot de brief van haar grootmoeder heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing dienaangaande motiveerde:

dat betrokkene een brief van haar grootmoeder (...) voorlegt dd. 20.09.1996 waarin staat dat de grootmoeder van de betrokkene haar verantwoordelijkheden als Sowaef besnijdster, doorgeeft aan de betrokkene. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar vorige asielaanvraag. Overwegende dat bovenstaande brief een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene verklaart dat in bovenstaande brief van haar grootmoeder zou staan dat ze zich na de dood van haar grootmoeder (gestorven in 2010) zou moeten aansluiten bij de Bondo-gemeenschap. Overwegende dat haar verklaringen omtrent de inhoud van de brief niet overeenstemmen met de daadwerkelijke inhoud van bovenstaande brief. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze zich nooit zou willen aansluiten bij de Bondo-gemeenschap die haar besneden zou hebben in 1996. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RW. "

Vooreerst wenst verwerende partij op te merken dat uit het administratief dossier geenszins kan afgeleid worden dat verzoekster bij de tweede asielaanvraag een *omstandige uitleg zou hebben verschaft m.b.t. de reden waarom zij deze stukken pas bij haar tweede asielaanvraag kon bijbrengen', zoals gesuggereerd wordt door verzoekende partij. De bestreden beslissing diende dienaangaande derhalve niet te motiveren. Bovendien doet een dergelijke verklaringen hoe dan ook geen afbreuk aan art. 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980.

Verzoekster stelt dat deze brief onmogelijk een gesolliciteerd karakter kan hebben, nu deze dateert van lange tijd vóór haar vlucht, in tempore non suspecto als het ware.

Verwerende partij merkt op dat verzoekster er echter niet in slaagt de overige motieven met betrekking tot deze brief te ontkrachten, die op zich reeds volstaan om het stuk niet als 'nieuw' in de zin van art. 51/8 te aanvaarden.

Zij geeft met name geen ernstige uitleg voor de motivering die stelt dat het stuk reeds bij de eerste asielaanvraag had kunnen worden voorgelegd. Of dat zij zich opnieuw baseert op haar oude vluchtverhaal en dus niet op situaties of gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de afsluiting van haar eerste asielaanvraag.

De motivering met betrekking tot het gesolliciteerd karakter van de brief van 20 september 1996 kan derhalve beschouwd worden als een overtollig motief, dat niet kan leiden tot de vernietiging van de thans bestreden beslissing (RvS d.d. 23 januari 2002, nr. 102.836).

Het eerste middel is ongegrond."

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat

er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Uit artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat de gegevens die worden aangevoerd in een meervoudig asielerzoek:

- nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de eerdere procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021);
- relevant moeten zijn, dus ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijswaarde van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (cf. RvS 1 december 2009, nr. 5053 (c)). Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “ernstige aanwijzingen” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “ernstige aanwijzing” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven.

2.5. Het eerste onderdeel van het eerste middel is gericht tegen de volgende passage in de bestreden beslissing die getroffen werd t.a.v. verzoekster: *“Overwegende dat betrokkene een brief van de National Council of Soweis dd. 02.10.2011 voorlegt, waarin betrokkene uitgenodigd werd voor een ceremonie bij de Bondo-gemeenschap maar dat ze niet kwam opdagen en op deze manier haar familiale verplichtingen zou ontlopen. Overwegende dat bovenstaand document een gesolliciteerd karakter heeft.”*

2.6. Waar verzoekster met betrekking tot de door haar neergelegde brief van de National Council of Soweis van 2 oktober 2011 aanvoert dat de authenticiteit hiervan door de ‘*commissaris-generaal*’ (sic) niet wordt betwist doch er ‘*enkel gewag van het gesolliciteerd karakter van deze brief*’ wordt gemaakt, dient de Raad op te merken dat verwerende partij inderdaad geen beoordeling maakt omtrent de authenticiteit van het desbetreffende document, maar wel omtrent de bewijswaarde van desbetreffend document, wat zij in het licht van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet vermag te doen.

2.7. Verzoekster is van oordeel dat *“het niet aan de Staatssecretaris (DVZ) (is) zich inhoudelijk uit te spreken over de bewijswaarde van nieuwe stukken”*, maar dienaangaande herhaalt de Raad dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet toelaat dat er een prima facie onderzoek gebeurt van de bewijswaarde van de aangebrachte bewijsstukken. Verwerende partij heeft over het kwestieuze stuk geoordeeld dat het een gesolliciteerd karakter heeft, wat een beoordeling uitmaakt van de bewijswaarde van desbetreffend stuk.

2.8. Waar verzoekster met betrekking tot de beoordeling door verwerende partij van het gesolliciteerd karakter van de brief, betoogt *“dat de kwestieuze brief een gesolliciteerd karakter zou hebben, quod certissime non”*, dient de Raad op te merken dat zij met deze overtuiging niet aantoonde dat de gemaakte beoordeling kennelijk onredelijk is of niet zou steunen op correcte feitenvinding. Waar verzoekster ook nog stelt *“elk stuk heeft in se een gesolliciteerd karakter, aangezien elk document toch dient opgevraagd te worden”*, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing geenszins wordt gesteld dat het betrokken stuk een gesolliciteerd karakter heeft omdat het opgevraagd werd, derwijze dat verzoeksters betoog niet dienstig is.

Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

2.9. Het tweede onderdeel van het eerste middel is gericht tegen de volgende passages in de bestreden beslissing die getroffen werd t.a.v. verzoekster:

“Overwegende dat betrokkene een brief van haar grootmoeder B. M. S. (...) voorlegt dd. 20.09.1996 waarin staat dat de grootmoeder van de betrokkene haar verantwoordelijkheden als Sowae, besnijdster, doorgeeft aan de betrokkene. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar vorige asielaanvraag. Overwegende dat bovenstaande brief een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene verklaart dat in bovenstaande brief van haar grootmoeder zou staan dat ze zich na de dood van haar grootmoeder (gestorven in 2010) zou moeten aansluiten bij de Bondo-gemeenschap. Overwegende dat haar verklaringen omtrent de inhoud van de brief niet overeenstemmen met de daadwerkelijke inhoud van bovenstaande brief.”

en:

“Overwegende dat betrokkene een certificaat dd. 05.02.2008 voorlegt dat zou aantonen dat haar grootmoeder tot de Bondo-gemeenschap zou behoord hebben. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar vorige asielaanvraag.”

2.10. Waar verzoekster in het tweede onderdeel van het eerste middel twee punten van kritiek aanvoert met betrekking tot twee motieven in de bestreden beslissing aangaande de door haar bijgebrachte brief van haar grootmoeder van 20 september 1996, gaat verzoekster eraan voorbij dat in de bestreden beslissing nog een derde motief figureert met betrekking tot deze brief, namelijk: *“overwegende dat haar verklaringen omtrent de inhoud van de brief niet overeenstemmen met de daadwerkelijke inhoud van bovenstaande brief.”* Verzoekster brengt hiertegen niets in. Dit motief samen met het motief dat verzoekster *“dit document reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar vorige asielaanvraag”*, waarbij verzoekster er niet in slaagt dit motief te ontcrachten (cf. punt 2.11) volstaat om het document niet in aanmerking te nemen in het licht van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Het motief in verband met het gesolliciteerd karakter van de aangebrachte brief van verzoeksters grootmoeder kan beschouwd worden als een overtollig motief, derwijze dat kritiek hierop geen aanleiding kan geven tot de vernietiging van de thans bestreden beslissing (cf. RvS 23 januari 2002, nr. 102.836).

2.11. Waar verzoekster de motivering in de bestreden beslissing aangaande het door haar aangevoerde certificaat van 5 februari 2008 betwist, dient de Raad op te merken dat de bestreden beslissing niet stelt dat dit certificaat een gesolliciteerd karakter heeft. Verzoeksters kritiek daaromtrent vindt geen feitelijke grondslag in de bestreden beslissing. Waar de bestreden beslissing zowel met betrekking tot de door verzoekster bijgebrachte brief van haar grootmoeder van 20 september 1996 als met het door verzoekster bijgebrachte certificaat van 5 februari 2008 stelt *“dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar vorige asielaanvraag.”* en verzoekster hierbij globaal opmerkt *“dat de beslissing voorbijgaat aan de nochtans omstandige uitleg welke verzoekster heeft verschaft m.b.t. de reden waarom zij deze stukken pas bij haar tweede asielaanvraag kon bijbrengen”*, merkt de Raad op dat nergens uit de gegevens van het administratief dossier blijkt, zoals de verwerende partij terecht opmerkt in haar nota, dat verzoekster een *‘omstandige uitleg’* over de door haar bij haar tweede asielaanvraag neergelegde documenten heeft verschaft. Derhalve diende de gemachtigde van de staatssecretaris dienaangaande niet te motiveren en mist verzoeksters kritiek eens te meer feitelijke grondslag.

Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

Dienvolgens is het eerste middel niet gegrond.

2.12. In wat als een tweede middel kan worden beschouwd, beroept verzoekster zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt als volgt:

“2.2.2. Schending van het redelijkheidsbeginsel

De bestreden beslissing is kennelijk onredelijk waar zij de bijgebrachte stukken afdoet als “gesolliciteerd” en in essentie om die reden weigert het dossier over te maken aan het CGVS.

De Staatssecretaris houdt geen rekening met de concrete situatie waarin verzoekster verkeerde / verkeert; zij heeft in België asiel aangevraagd, en verblijft thans reeds meer dan een jaar in België sinds haar asielaanvraag.

Nieuwe stukken dienen dus noodzakelijkerwijze vanuit Sierra Leone te worden opgestuurd, hetgeen in casu ook het geval is geweest.

Van verzoekster kan redelijkerwijze niet verwacht worden dat zij vanuit België zelf haar dossier samenstelt; zij verblijft thans in België van waaruit het voor haar onmogelijk is om eigenhandig en autonoom de nodige stukken te verzamelen.

De bestreden beslissing is eveneens onredelijk waar zij van verzoekster verwacht dat zij bij haar vlucht nog de tijd en mogelijkheid zou vinden om alle nuttige stukken te verzamelen en mee te nemen; de bestreden miskent hierdoor de concrete, hierboven reeds uiteengezette, omstandigheden waarin verzoekster is moeten vluchten.”

2.13. De verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“In een tweede middel beroept verzoekster zich op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster stelt dat het kennelijk onredelijk is de nieuwe stukken af te wijzen, in essentie omdat zij een gesolliciteerd karakter hebben. Er kan niet verwacht worden dat zij vanuit België zelf haar dossier samenstelt. Het is evenzeer onredelijk te verwachten dat zij bij haar vlucht alle nuttige stukken verzamelt en meeneemt.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de Raad van State volgende draagwijdte geeft aan het redelijkheidsbeginsel:

“De keuze die een bestuur maakt in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, zoals in casu het geval, schendt evenwel slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt” (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

In casu kan verwerende partij volstaan met een verwijzing naar datgene wat in de wetgeving voorzien bij een tweede (en volgende) asielaanvraag. De correcte toepassing van art. 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 (zie supra) kan tocht bezwaarlijk beschouwd worden als een beslissing ‘waarvan men ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is’.

De motivering van de thans bestreden beslissing komt niet uit de lucht gevallen, doch steunt op een wettelijke grond die terug te vinden is in de wet van 15 december 1980. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verwerende partij een al te strikte interpretatie aan de wetsbepaling heeft gegeven bij de beoordeling van haar tweede asielaanvraag.

Het tweede middel is ongegrond.”

2.14. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.15. De Raad merkt vooreerst op dat waar verzoekster stelt dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is *“waar zij de bijgebrachte stukken afdoet als ‘gesolliciteerd’ en in essentie om die reden weigert het dossier over te maken aan het CGVS”*, deze kritiek feitelijke grondslag mist daar in de bestreden beslissing niet enkel geargumenteed wordt op basis van het gesolliciteerde karakter van de stukken. Waar verzoekster betoogt dat er geen rekening gehouden werd met haar concrete situatie, dient de Raad op te merken dat dit betoog feitelijke grondslag mist, aangezien uit de bestreden beslissing blijkt dat de door verzoekster aangebrachte elementen beoordeeld worden. Verder wordt het betoog van verzoekster nog gekenmerkt door algemene beschouwingen omtrent de wijze van samenstellen van een dossier, die geenszins van aard zijn afbreuk te doen aan de motivering van de bestreden beslissing. Immers stelt de bestreden beslissing niets over de wijze waarop stukken in het licht van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet dienen te worden verzameld.

Ten slotte betoogt verzoekster nog: *“De bestreden beslissing is eveneens onredelijk waar zij van verzoekster verwacht dat zij bij haar vlucht nog de tijd en mogelijkheid zou vinden om alle nuttige stukken te verzamelen en mee te nemen; de bestreden miskent hierdoor de concrete, hierboven reeds uiteengezette, omstandigheden waarin verzoekster is moeten vluchten.”* De Raad merkt op dat de bestreden beslissing geen dergelijke door verzoekster geformuleerde verwachting vermeldt, zodat ook deze argumentatie van verzoekster geen hout snijdt.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA